Dosar nr. 5r-91/2026
4-26045035-09-5r-08042026

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

23 iulie 2026 m.Bălţi
R.Moldova

Judecătoria Bălţi sediul Central
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Andrei Guțu,
Grefier Nona Moroșan,
Cu participarea reprezentantului agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, Ina Ivaschiv, avocatului Vasile Josan în interesele contravenientului,
În lipsa contravenientului Glijin Vadim,
a judecat în şedinţa publică cauza contravenţională la contestaţia lui

-GLIJIN VADIM, ***** a.n., nr.i *****, domiciliu mun.*****, com.Stăuceni, ***** adresa de corespondență mun.*****, *****

împotriva deciziei contraventionale și asupra procesului-verbal contraventional.

Procedura citării a fost executată.

Agentul constatator a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

Avocatul a pledat pentru admiterea contestației pe motivele invocate.

Contravenienta nu s-a prezentat, fiind dispusă examinarea contestației în lipsă.

Instanţa asupra cauzei,

A c o n s t a t a t:

1.1 La 27.02.2026 agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, Inspector superior Ciupercă Nicoleta, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la nr.275/26 din 27.02.2026, în privința cet. GLIJIN VADIM, precum că la data de 27.09.2025, la postul vamal Ocnița (PVFI feroviar), nu a prezentat în termen către Biroul Vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, și anume 38 vagoane cu marfă ciment pentru construcții intrate în stația Ocnița în două garnituri de tren la data de 27.09.2025.

1.2 Fapta cet. GLIJIN VADIM a fost calificată de agentul constatator ca contravenția prevăzută de art. 287 alin. (4) Cod Contravențional - exprimate prin: „Neprezentarea în termen către organul vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, obiectelor şi al altor valori aflate sub controlul vamal, indiferent de prezentarea declaraţiei scrise„.

1.3 Prin decizia agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, șef adjunct Cojocaru Igor, din 27.02.2026, conţinută în proces-verbal cu privire la contravenţie nr.275/26 din 27.02.2026, în privința cet. GLIJIN VADIM a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 u.c. ceea ce constituie 500 lei pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art.287 alin.(4) Cco.

2.1 Nefiind deacord cu procesul verbal şi decizia de sancționare nr.275/26 din 27.02.2026, la 01.04.2026 (conform documentului de intrare nr.2353 din 01.04.2026

prezentat de BVNord) avocatul Vasile Josan în interesele contravenientului GLIJIN VADIM, le-a contestat, conform prevederilor art.448 CC în instanţa de judecată.

2.2 În motivarea contestației, invocă că nu este de acord cu procesul verbal cu privire la contravenţie cît şi cu decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, din următoarele considerente.

Potrivit Procesului-verbal nr. 275/26 din 27.02.2026, emis de către Biroul Vam al Nord, s-a constatat că, Glijin Vădim , în calitate de persoană cu funcţie de răspundere (administrator) al S.R.L. Pro Business Group, nu a declarat în termen mărfurile sosite la staţia Ocniţa la 27.09.2025, contrar prevederilor art. 145 din Codul Vamal, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 287, alin. (4) din Codul contravenţional. Ca urmare a constatării săvârşirii contravenţiei date, a fost emisă Decizia Biroului Vamal Nord, nr. 275/26 din 27.02.2026, conform căreia, lui Glijin Vădim, i-a fost aplicată amenda prevăzută de art. 287, alin. (4), Cod Contravenţional, în mărime de 10 u.c., ceea ce constituie 500 MDL. Conform art. 145, alin. (1), Cod Vamal: (1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal, imediat după sosirea lor la postul vamal desemnat sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de Serviciul Vamal, sunt prezentate de către una dintre următoarele persoane: [...]. în conformitate cu art. 287, alin. (4), Cod Contravenţional: (4) Neprezentarea în termen către organul vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, obiectelor şi al altor valori aflate sub controlul vamal, indiferent de prezentarea declaraţiei scrise, se sancţionează cu amendă de la 6 la 40 de unităţi convenţionale. Cu procesul-verbal şi decizia emisă nu este de acord, le consideră neîntemeiate şi pasibile de a fi anulate în întregime.

II. Cu referire la subiectul contravenţie. Potrivit teoriei răspunderii contravenţionale şi Codului contravenţional (art. 16-17), pot fi traşi la răspundere contravenţională: (a) persoanele fizice, (b) persoanele cu funcţii de răspundere, (c) persoanele juridice. În conformitate cu alin. (2), art. 17 din Codul contravenţional: Persoana juridică răspunde contravenţion al în cazul în care norma materială din partea specială a cărţii întâi prevede expres sancţionarea ei. Menţionează că, deşi alin. (4), art. 287 nu prevede expres sancţionarea persoanei cu funcţie de răspundere, prin Procesul-verbal cu privire la contravenţie, a fost pornit procesul contravenţional împotriva persoanei cu funcţie de răspundere a Pro Business Group S.R.L. Sub aspect comparativ, alin. (2), art. 287/1 din Codul contravenţional, prevede expres aplicarea sancţiunii persoanei cu funcţie de răspundere şi persoanei juridice. Sancţiunea cu amendă, prevăzută expres de partea specială a Codului contravenţional este individualizată şi stabilită în dependenţă de subiect, ori pentru persoanele cu funcţii de răspundere şi persoanele juridice amenda se aplică într-un cuantum mai mare. Prin urmare, Codul contravenţional expres stabileşte cazurile pentru aplicarea sancţiunii unei persoane juridice şi unei persoane cu funcţie de răspundere, la caz, norma prevăzută în alin. (4), art. 287 nici nu prevede expres aplicarea sancţiunilor acestor persoane. Nici procesul-verbal, nici decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale nu se face referire şi nu descrie săvârşirea contravenţiei de către Glijin Vădim în condiţiile lit. a), b) şi c) din alin. (6), art. 16 Cod contravenţional. Reieşind din aceste considerente, constată că: Procesul contravenţional a fost pornit împotriva persoanei cu funcţie de răspundere a S.R.L. Pro

Business Group (în lipsa unei prevederi exprese privind posibilitatea atragerii la răspundere pentru fapta prevăzută); Agentul constatator nu au individualizat fapta prin prism a lit. a), b) şi c) din alin. (6), art. 16 Cod contravenţional şi nu au indicat ce încălcare a comis persoana cu funcţie de răspundere.

III. Cu referire la lipsa previzibilităţii legii şi aplicarea eronată a acesteia. Aduce la cunoştinţa că, la emiterea Procesului-verbal şi a Deciziei de sancţionare, nu s-a luat în considerare faptul că, marfa care a fost supusă im portului, a fost transportată cu transportul feroviar al CFM, iar Pro Business Group S.R.L. nu dispune de mijloace de informare în timp real, pentru a cunoaşte care este data şi ora efectivă, când vagoanele trec frontiera vamală, or, o astfel de informaţie nu se oferă la solicitare nici de către CFM şi nici de către colaboratorii Serviciul Vamal. În fapt, vagoanele cu marfa-cimenturi portland au fost prezentate în staţia Ocniţa la 27.09.2025 (sîmbătă), iar declaraţia vamala a fost depusă în următoarea zi lucrătoare 29.09.2025 (luni).

Menţionează că, art. 145 din Codul Vamal nu stabileşte un termen expres de declararea a mărfurilor (ex. 1, 2, 3 zile), ci instituie o noţiune subiectivă şi incertă (imediat). În esenţă, norma din art. 145 din Codul Vamal, contravine principiului transparenţei şi previzibilităţii legii, reieterat şi de Curtea Constiţională prin Decizia nr. 32 din 19 m artie 2020: 25. Curtea reiterează că o norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel în cât să-i permită persoan ei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţe, consecinţele acestei conduite (DCC nr. 142 din 22 noiembrie 2018, § 24; DCC nr. 94 din 23 septembrie 2019, § 17). Prin urmare, consideră că, sancţiunea aplicată este întemeiată pe o „lege" imprevizibilă, care nu permite destinatarului să decidă asupra propriei conduite şi să aprecieze efectele acesteia. Într-o altă ordine de idei, Biroul Vam al Nord în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nici nu a indicat: când a început a curge termenul de depunere a declaraţiei şi când acesta a expirat (?) In acest sens, decizia de sancţionare poartă un caracter arbitrar, ori temeiul (încălcarea presupusului termen) nici nu există în natură. Suplimentar, deşi în legislaţia naţională (inclusiv în Codul Vamal) lipseşte noţiunea de „imediat", conform Hotărârii Curţii Constituţionale nr. HCC39/2017 din 14.12.2017 (sesizarea nr. 24g/2017): 67. Până la reglementarea de către Parlament a termenelor de executare benevolă, înainte de transmiterea documentului executoriu pentru executare silită, se va aplica termenul de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii pentru executarea benevolă, similar termenului prevăzut de articolul 60 alin. (3) din Codul de executare. În cazul hotărârilor cu executare imediată prevăzute la art. 256 din Codul de procedură civilă acest termen se va calcula de la data pronunțării. Acest raționament nu împiedică Parlamentul să reglementeze alte termene pentru executarea benevolă a diferitelor categorii de acte executorii. Prin urmare, în aprecierea Curţii Constituţionale prin „imediat" se are în vedere un interval de timp de 15 zile. Suplimentar, conform art. 52, alin. (4) din Codul Vamal: (4) Dacă ultima zi a termenului este o zi de duminică, de sâmbătă sau o zi care, în conformitate cu legislaţia, la locul executării obligaţiei, este zi de sărbătoare, termenul expiră în următoarea zi lucrătoare. Această prevedere nu se aplică termenelor calculate retroactiv, cu începere de la o dată sau de la un eveniment determinat. Prin urmare, chiar şi dacă ar admite că, termenul instituit de art. 145 din Codul Vamal expiră în ziua sosirii

mărfurilor, în prezenta speţă acest termen a expirat la 29.09.2025 (luni, următoarea zi lucrătoare). Ultima ratio – în conformitate cu art. 287 alin. (4) din Codul contravențional: „(4) Neprezentarea în termen către organul vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, obiectelor şi al altor valori aflate sub controlul vamal, indiferent de prezentarea declaraţiei scrise, se sancţionează cu amendă de la 16 la 40 de unităţi convenţionale.” Prin urmare, art. 287 alin. (4) din Codul contravențional face distincţie între: (a) prezentarea în termen a actelor necesare controlului vamal şi (b) depunerea declaraţiei scrise, iar răspunderea contravenţională în temeiul acestei norme intervine exclusiv pentru neprezentarea în termen a actelor necesare controlului vamal. În prezenta cauză, se impută că administratorul Pro Business Group nu a depus în termen declaraţia scrisă, fără a se indica însă care sunt actele necesare controlului vamal al mărfurilor ce nu ar fi fost prezentate. În consecinţă, învinuirea formulată are un caracter incert, iar interpretarea dispoziţiilor art. 287 alin. (4) din Codul contravențional a fost realizată în mod extensiv, în defavoarea persoanei trase la răspundere contravențională.

IV. Cu referire la elementele contravenţiei. Cu referire la vinovăţie, menţionează că, acuzatorul nu a adus probe pertinente în vederea demonstrării vinovăţiei lui Glijin Vădim şi nici nu a demonstrat existenta intenţiei sau imprudenţei în acţiunile acesteia. Conform art.7 Cod Contravenţional. Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Prin urmare constată că, agentul constatator a eşuat în examinarea cauzei contravenţionale potrivit garanţiilor internaţionale şi nu a aplicat prezumţia legală de nevinovăţie. Solicită a anula Procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 275/26 din 27.02.2026 şi Decizia asupra cauzei contravenţionale nr. 275/26 din 27.02.2026. și a înceta procesul contravenţional pornit în privinţa lui Glijin Vadim, în baza semnelor contravenţiei prevăzute de art. 287, alin. (4) din Codul contravenţional.

3.1 Contestatorul GLIJIN VADIM în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei contravenționale, fiind citat legal, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, în conformitate cu prevederile 455 Cod contravențional, şi având în vedere practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (*cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldovei*), instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa sa.

3.2 Avocatul contestatarului, Vasile Josan în ședința de judecată a susținut pe deplin contestația pe motivele invocate, solicită admiterea acesteia pe deplin.

3.3 Reprezentantul agentului constatator Ina Ivaschiv în şedinţa de judecată a menționat că, contestația nu conține careva temeiuri legale în baza cărora procesul verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cazului de contravenție vamală pot fi anulate. Solicită respingerea contestaţiei ca neîntemeiată, cu menţinerea fără modificări procesul-verbal contravenţional nr.275/26 din 27.02.2026 şi decizia aplicată din aceiași dată.

4. Audiind explicaţiile, analizînd materialele cauzei, instanţa consideră contestaţia fondată, care urmează a fi admisă din următoarele considerente.

4.1 Cu privire la respectarea termenului de contestare.

Potrivit alin. (1) și (2) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza

contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

Examinând materialele cauzei, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 275/26 din 27.02.2026 și decizia asupra cauzei contravenționale din aceeași dată au fost întocmite și adoptate în lipsa lui Glijin Vadim, aspect confirmat atât de conținutul procesului-verbal, cât și de semnătura martorului asistent Pleșca Veaceslav, consemnată la pct. 15 al procesului-verbal.

Din materialele cauzei rezultă că agentul constatator a respectat procedura prevăzută de art. 447/1 alin. (8) din Codul contravențional, expediind contestatorului copia procesului-verbal și a deciziei asupra cauzei contravenționale prin înștiințarea nr. 28/25-2047 din 11.03.2026 /f.d.5 m.c./, fapt confirmat de înscrisurile anexate la dosar. Totodată, avizul de recepție aflat la materialele cauzei confirmă că actele respective au fost recepționate personal de către contestator, sub semnătură, la data de 19/03/2026. /f.d.4, m.c./

Instanța reține că, conform documentului de intrare nr.2353 din 01.04.2026 prezentat de BVNord anexat la dosar, contestația a fost expediată la data de 01.04.2026, respectiv în interiorul termenului de 15 zile calculat de la data comunicării actelor contestate, termen care urma să expire la data de 04.04.2026.

Prin urmare, având în vedere că procesul-verbal și decizia asupra cauzei contravenționale au fost adoptate în lipsa contestatorului, iar acesta a formulat contestația în termen de 15 zile de la data recepționării copiilor actelor contestate, instanța constată că sunt întrunite cerințele art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, motiv pentru care contestația este depusă în termenul legal și urmează a fi examinată în fond.

4.2 În fond:

Examinând materialele cauzei, verificând legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator prin prisma motivelor invocate în contestație, instanța ajunge la concluzia că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele motive.

Dispoziția *art. 287 alin. (4) Cod Contravențional* prevede răspundere pentru: Neprezentarea în termen către organul vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, obiectelor şi al altor valori aflate sub controlul vamal, indiferent de prezentarea declaraţiei scrise, ce se sancţionează cu amendă de la 6 la 40 de unităţi convenţionale.

Conform *art. 21 din Constituţie*, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui

proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

În conformitate cu *art. 7 din Codul contravențional*, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea strictă a dispozițiilor legii contravenționale.

Totodată, potrivit *art. 5 din Codul contravențional*, nimeni nu poate fi declarat vinovat și sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută în mod expres de legea contravențională, iar normele care instituie răspunderea contravențională sunt de strictă interpretare și aplicare.

La fel instanța de judecată reține că, *conform art. 375 Cod contravențional*, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform *art. 381 alin. (4) Cod contravențional*, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenţionale, *potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional*, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform *art.425 Cod Contravenţional,* al.(2) în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor muijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, inscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză; al.(7) procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Din materialele cauzei se constată că, la 27.02.2026 de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, Inspector superior Ciupercă Nicoleta, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la nr.275/26 din 27.02.2026, în privința cet. GLIJIN VADIM, precum că la data de 27.09.2025, la postul vamal Ocnița (PVFI feroviar), nu a prezentat în termen către Biroul Vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, și anume

38 vagoane cu marfă ciment pentru construcții intrate în stația Ocnița în două garnituri de tren la data de 27.09.2025.

Fapta cet. GLIJIN VADIM a fost calificată de agentul constatator ca contravenția prevăzută de art. 287 alin. (4) Cod Contravențional - exprimate prin: „Neprezentarea în termen către organul vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, obiectelor şi al altor valori aflate sub controlul vamal, indiferent de prezentarea declaraţiei scrise„.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, șef adjunct Cojocaru Igor, din 27.02.2026, conţinută în proces-verbal cu privire la contravenţie nr.275/26 din 27.02.2026, în privința cet. GLIJIN VADIM a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 u.c. ceea ce constituie 500 lei pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art.287 alin.(4) Cco.

Nefiind deacord cu procesul verbal şi decizia de sancționare nr.275/26 din 27.02.2026, la 01.04.2026 (conform documentului de intrare nr.2353 din 01.04.2026 prezentat de BVNord) avocatul Vasile Josan în interesele contravenientului GLIJIN VADIM, le-a contestat, conform prevederilor art.448 CC în instanţa de judecată.

Din materialele cauzei şi probele prezentate, instanţa constată că agentul constatator n-a dat apriciere deplină şi justă situaţiei de fapt şi de drept, circumstanţelor cauzei.

Instanța apreciază necesar să se pronunțe distinct asupra argumentelor contestatorului privind lipsa de previzibilitate a normei juridice aplicate și pretinsa interpretare extensivă a dispozițiilor art. 145 din Codul vamal și art. 287 alin. (4) din Codul contravențional.

Potrivit *art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova*, statul garantează dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, iar în acest scop statul publică și face accesibile toate legile și celelalte acte normative. Din această normă constituțională derivă principiul calității legii, potrivit căruia normele juridice trebuie să fie formulate cu suficientă claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât destinatarii acestora să își poată adapta conduita și să prevadă consecințele juridice ale acțiunilor sau inacțiunilor lor.

Acest principiu este consacrat constant și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că o normă juridică nu poate fi calificată drept „lege” decât dacă este formulată cu suficientă precizie pentru a permite persoanei să își regleze conduita, iar în cazul normelor care instituie răspundere contravențională sau penală exigențele privind previzibilitatea sunt sporite, având în vedere caracterul represiv al sancțiunilor.

În același sens, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, prin Decizia nr. 32 din 19 martie 2020, reiterând jurisprudența sa anterioară, a reținut că o normă juridică trebuie să fie formulată cu suficientă precizie pentru ca persoana să poată decide asupra conduitei sale și să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele acesteia. De asemenea, Curtea a făcut trimitere la propria jurisprudență, inclusiv Decizia nr. 142 din 22 noiembrie 2018 și Decizia nr. 94 din 23 septembrie 2019, subliniind că lipsa clarității unei norme poate genera aplicarea arbitrară a legii de către autoritățile publice.

Instanța reține însă că Decizia Curții Constituționale nr. 32 din 19 martie 2020 nu a avut ca obiect examinarea constituționalității art. 145 din Codul vamal și nici interpretarea noțiunii „imediat” utilizate de această dispoziție legală. Prin urmare, această decizie nu stabilește un termen concret în care urmează a fi îndeplinite obligațiile prevăzute de legislația vamală și nici nu poate constitui temei pentru interpretarea că sintagma „imediat” ar echivala cu un anumit număr de zile.

Cu toate acestea, principiile dezvoltate de Curtea Constituțională sunt pe deplin incidente prezentei cauze, întrucât orice sancțiune contravențională trebuie să fie aplicată în baza unei acuzații formulate clar, precis și previzibil.

În speță, din procesul-verbal cu privire la contravenție și din decizia de sancționare rezultă că agentul constatator a reținut în sarcina contestatorului faptul că nu ar fi declarat în termen mărfurile sosite la postul vamal, făcând trimitere la prevederile art. 145 din Codul vamal.

Totodată, agentul constatator nu a indicat care este termenul concret apreciat ca fiind încălcat, momentul de la care acesta a început să curgă, momentul expirării sale și nici criteriile în baza cărora a apreciat că declarația vamală depusă la data de 29.09.2025 (luni), după sosirea mărfurilor în stația Ocnița la 27.09.2025 (sîmbătă), reprezintă o încălcare a obligației prevăzute de lege.

Or, în lipsa unei asemenea individualizări, instanța este lipsită de posibilitatea de a verifica dacă fapta imputată întrunește elementele constitutive ale contravenției, iar persoana atrasă la răspundere este lipsită de posibilitatea efectivă de a combate acuzația formulată împotriva sa.

Mai mult, instanța constată că sancționarea contestatorului a fost întemeiată pe dispozițiile art. 287 alin. (4) din Codul contravențional, normă care sancționează „neprezentarea în termen către organul vamal a actelor necesare controlului vamal al mărfurilor, obiectelor și altor valori aflate sub controlul vamal, indiferent de prezentarea declarației scrise”.

Analiza gramaticală și sistematică a acestei dispoziții legale demonstrează că legiuitorul a separat două obligații distincte: prezentarea actelor necesare controlului vamal și prezentarea declarației scrise, precizând expres că existența sau inexistența declarației scrise este indiferentă pentru existența contravenției.

Prin urmare, elementul material al contravenției prevăzute de art. 287 alin. (4) din Codul contravențional îl constituie exclusiv neprezentarea actelor necesare controlului vamal, iar nu depunerea tardivă a declarației vamale.

Instanța observă că nici procesul-verbal și nici decizia contestată nu individualizează actele necesare controlului vamal care nu ar fi fost prezentate și nici nu descriu conduita concretă prin care contestatorul ar fi împiedicat efectuarea controlului vamal. Dimpotrivă, întreaga acuzație este fundamentată pe pretinsa depunere tardivă a declarației vamale, împrejurare care nu reprezintă, prin ea însăși, elementul material al contravenției prevăzute de art. 287 alin. (4) din Codul contravențional.

În aceste condiții, instanța constată că agentul constatator a realizat o interpretare extensivă a normei contravenționale, extinzând domeniul de aplicare al acesteia asupra unei conduite care nu este prevăzută expres de lege.

Or, o asemenea interpretare este incompatibilă cu principiul legalității răspunderii contravenționale consacrat de art. 5 și art. 7 din Codul contravențional, precum și cu principiul constituțional al securității raporturilor juridice.

Potrivit art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții beneficiază de prezumția nevinovăției, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, concluziile privind vinovăția nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile urmând a fi interpretate în favoarea persoanei.

De asemenea, conform art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal și a deciziei agentului constatator atât sub aspectul respectării normelor procedurale, cât și al existenței tuturor elementelor constitutive ale contravenției.

În cauza dedusă judecății, agentul constatator nu a demonstrat existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 287 alin. (4) din Codul contravențional, nu a descris în mod concret fapta imputată, nu a indicat actele necesare controlului vamal pretins neprezentate și nu a justificat existența unui termen legal concret care ar fi fost încălcat.

Instanța reține, de asemenea, că agentul constatator nu a indicat în procesul-verbal momentul de la care ar fi început să curgă termenul pretins încălcat și nici momentul expirării acestuia, limitându-se la invocarea obligației de declarare „imediată”, fără a demonstra în baza cărei norme legale a apreciat că declarația depusă la 29.09.2025 (luni), după sosirea mărfurilor la 27.09.2025 (sîmbătă), reprezintă o depășire a termenului legal.

Totodată, instanța admite argumentul contestatorului referitor la aplicarea art. 52 alin. (4) din Codul vamal, din următoarele motive.

Articolul 52 alin.(4) Cod Vamal al RM, prevede: „Dacă ultima zi a termenului este o zi de duminică, de sâmbătă sau o zi care, în conformitate cu legislaţia, la locul executării obligaţiei, este zi de sărbătoare, termenul expiră în următoarea zi lucrătoare. Această prevedere nu se aplică termenelor calculate retroactiv, cu începere de la o dată sau de la un eveniment determinat.„

Instanța apreciază întemeiat argumentul contestatorului pe prevederile art. 52 alin. (4) din Codul vamal, întrucât dispozițiile acestei norme consacră principiul interpretării legislației vamale în favoarea persoanei în situația existenței unor neclarități sau interpretări echivoce ale normelor juridice aplicabile.

În speță, răspunderea contravențională a fost angajată pentru pretinsa nerespectare a obligației prevăzute de art. 145 din Codul vamal, normă care stabilește că mărfurile sunt prezentate organului vamal „imediat” după sosirea acestora la postul vamal desemnat. Legiuitorul însă nu definește noțiunea de „imediat”, nu stabilește un termen concret exprimat în ore sau zile și nici nu reglementează criterii obiective care să permită destinatarului normei să prevadă cu suficientă claritate momentul de la care obligația se consideră încălcată.

Or, lipsa unei reglementări clare și previzibile nu poate produce consecințe defavorabile persoanei trase la răspundere contravențională. În condițiile în care norma susceptibilă de sancționare admite mai multe interpretări rezonabile, autoritatea constatatoare avea obligația de a aplica interpretarea cea mai favorabilă persoanei vizate,

conform principiilor consacrate de art. 52 alin. (4) din Codul vamal și principiului securității raporturilor juridice.

Instanța constată că agentul constatator nu a indicat în procesul-verbal momentul exact de la care a început să curgă termenul în care actele trebuiau prezentate și nici temeiul legal în baza căruia a apreciat că declarația depusă la data de 29.09.2025, ziua de luni, prima zi lucrătoare după sosirea mărfurilor în stația Ocnița la data de 27.09.2025, reprezintă o prezentare tardivă. În lipsa unei prevederi legale exprese care să stabilească durata termenului și modalitatea de calcul al acestuia, concluzia privind existența contravenției se bazează pe o apreciere subiectivă a agentului constatator.

Mai mult, materialele cauzei relevă că mărfurile au sosit într-o zi de sâmbătă, iar declarația vamală a fost depusă în următoarea zi lucrătoare, fără ca organul constatator să demonstreze că legislația impunea efectuarea formalităților în zilele nelucrătoare sau că contestatorul dispunea în mod obiectiv de posibilitatea îndeplinirii obligației într-un termen mai scurt.

La fel instanța de judecată consideră că agentul constatator la întocmirea procesului cu privire la contravenție și la aplicarea sancțiunii a manifestat exces de formalism.

În asemenea circumstanțe, orice dubiu privind întinderea obligației legale și momentul expirării termenului de prezentare a actelor trebuie interpretat în favoarea contestatorului (*in dubio pro reo*), fiind inadmisibilă extinderea prin interpretare a sferei răspunderii contravenționale. Prin urmare, instanța reține că procesul-verbal și decizia de sancționare au fost întemeiate pe o interpretare extensivă și defavorabilă a normei juridice, contrar principiilor legalității, previzibilității și securității juridice, ceea ce constituie temei pentru admiterea contestației și anularea actelor contestate.

În aceste condiții, instanța apreciază că acuzația formulată împotriva contestatorului are un caracter incert, iar dubiile existente cu privire la întrunirea elementelor constitutive ale contravenției urmează a fi interpretate în favoarea persoanei trase la răspundere contravențională.

În consecință, instanța apreciază că acuzația formulată împotriva contestatorului nu întrunește exigențele de claritate și previzibilitate impuse de art. 23 din Constituție, de jurisprudența Curții Constituționale și de principiile generale ale răspunderii contravenționale, iar dubiile existente cu privire la existența faptei și la întrunirea elementelor constitutive ale contravenției nu pot fi interpretate decât în favoarea contestatorului, în conformitate cu principiul *in dubio pro reo.*

Prin urmare, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost emise cu aplicarea extensivă și eronată a normei materiale, fără existența unei descrieri clare și complete a faptei contravenționale și fără administrarea unor probe suficiente care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, întrunirea elementelor constitutive ale contravenției imputate, motiv pentru care acestea urmează a fi anulate, iar procesul contravențional încetat.

În acest context, argumentele invocate supra demonstrează incontestabil lipsa în acțiunile lui GLIJIN VADIM a faptului contravenției prevăzute de art. 287 alin. (4) CCo.

Astfel, cele invocate de contestator în contestație privitor la lipsa faptei contravenționale în acțiunile sale, nu a fost combătută de agentul constatator prin careva probe.

Conform art.441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Conform art.461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În circumstanțele enunțate, raportînd normele materiale și procesuale menționate mai sus şi avînd în vedere prezumţia de nevinovăţie de care se bucură contravenientul, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa a reţinut că cet. GLIJIN VADIM nu se face vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, din care considerente instanța de judecată consideră că procesul contravenţional în privinţa lui GLIJIN VADIM urmează de încetat, stabilind circumstanță care înlătură procesul contravențional, în conformitate cu art.441 al.(1) lit.a) CC, din lipsa faptului contravenţiei prevăzută de art.287 alin.(4) CCo.

5. În baza celor expuse, conducîndu-se de prevederile art. 394-395, 441 al.(1) lit.a), 448, 452-464 Cod contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E :

Contestaţia lui GLIJIN VADIM împotriva procesului verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator de aplicare a sancțiunii nr.275/26 din 27.02.2026, se consideră depusă în termen și se admite.

Procesul contravențional în privinţa lui GLIJIN VADIM învinuit în temeiul art.287 alin.(4) Cod contravenţional, se încetează din lipsa faptului contravenției conform art. 441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, cu anularea deciziei agentului constatator nr.275/26 din 27.02.2026 privind aplicarea amenzii în mărime de 10 u.c. egal cu 500 lei în baza art.287 alin.(4) Cod contravenţional.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile din momentul pronunţării prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul Central.

Judecător Andrei GUȚU